

Hogyan békéljünk meg ellenünk panaszkodó testvéreinkkel?

Köszöntés: Mert amiket régen megírtak, a mi tanulságunkra írták meg, hogy állhatatossággal és az Írások vizsgáztatása által reménységünk legyen. Róma 15: 4.

Énekek: 35;263;342; és 489.

Bibliaolvasás: 1Mózes 32-33:16.

Ige: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt vagy a prófétákat. Nem eltörölni, hanem betölteni jöttem. Mert bizony mondom, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, a törvényből egyetlen ióta vagy pontocska sem vész el, míg minden be nem teljesedik. Aki azért csak egyet is megront – akár a legkisebbet is – e parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, a mennyek országában igen kicsi lesz, aki pedig megtartja és tanítja, annak nagy neve lesz a mennyek országában. Mondom nektek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mentek be a mennyek országába. Hallottátok, hogy megmondattok a régieknek: Ne ölj! Aki öl, méltó az ítéletre. Én pedig azt mondom, hogy ha valaki haragszik atyjafiára, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az atyjafiának: „Ostoba!”, megérdemli, hogy a nagytanács elé kerüljön; aki meg ezt mondja: „Bolond!”, méltó a gyehenna tüzére. Azért ha áldozati ajándékodat az oltárra viszed, és ott eszedbe jut, hogy atyádfiának valami panaszja van ellened, hagyd ott az oltár előtt ajándékodat, eredj el, előbb békülj meg az atyádfiával, és csak azután jöjj, és vidd fel ajándékodat. Idejében békülj meg ellenfeleddel, amíg úton vagy vele, hogy át ne adjon a bírónak, a bíró meg oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessenek. Bizony mondom neked, nem jössz ki onnan, míg meg nem fizetsz az utolsó fillérig.” Mt 5: 17-26.

Keresztyén krisztustanítvány az, akinek igazsága több a farizeusokénál vagy a vámszedőkéénél, aki másoknál többet cselekszik, de nem ő maga, hanem benne és általa a kegyelem Ura.¹ A farizeusok igazsága a törvény betűjéig, a vámszedők igazság pedig a kölcsönkenyér visszajár keretei közé rekedve a méltányosság határáig terjed.

Urunk Jézus ezt kérdezi:

- „Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek?² Avagy a vámszedők is nem ugyanazt cselekeszik-e? És ha csak a ti atyátokfiat köszöntitek, mit cselekesztek másoknál többet? Nemde a vámszedők is nem azonképpen cselekesznek-e? Mt 5: 46-47.

A farizeusoknak pedig ezt mondja az Úr:

- „Hallottátok, hogy megmondattok: Szemet szemért és fogat fogért. Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is. És aki törvénykezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, engeddd oda neki a felsőt is. És aki téged egy mérföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Aki tőled kér, adj neki; és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.” Máté 5:38-42.

A törvény betűje kimondja, hogy ne ölj, s mivel a farizeus a betű fogja, számára nem lesz bűn a pénzen vásárolt árulás, az ártatlant halálra ítéelő hamis tanúvallomás, az igazság megmásítását szolgáló hamis tanúskodás. Továbbá nem számít ölésnek a karaktergyilkosság, amikor Isten

¹ De Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok; és az ő hozzám való kegyelme nem lőn hiábavaló; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme. 1Kor 15:10.

² Mert ha [csak] azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi jutalmatok van? Hiszen a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. Luk 6:32.

káromlásának nevezi a legszentebb kinyilatkoztatást és igazságot, vagy a démonizálás³, amikor lázadóvá teszi a messiási jelekkel megpecsételt szentet. Ezt a gondolkodási sémát követve napjainkban már nem bűn, sőt egyenesen hősiesség gyűlölettel beszélni és írni a magunkhoz képest másként cselekvő keresztyénről, testvéréről, felebarátról, idézem:

- „Ha Jézus lejönne, letépné mindenkiről a maszkot!” „Kár volt beleavatkozni a zsinatnak (...). Még szerencse, hogy mi Jézus Krisztus hívei vagyunk, nem a zsinaté (...). A zsinat simán befoglya zárni a templomokat is.” „A hitetlen papság a covid-terrort támogatja!”

Hát nem visszataszító, hogy ocsmány jelzőkkel illetjük e halálsoron a velünk egy hajóban lévő testvéreinket, holott szeretnünk kellene egymást? Gyalázatos jelzők koporsójába zárjuk a felebarátainkat, elűzzük őket a szeretetünkből és gyűlöletünk temetőjébe ássuk el az ellenségnek láttatott testvéreinket. Tesszük mindezt úgy, hogy még csak nem is tudatosul ítéletre és halálra méltó bűnünk.

Örökkévaló Urunk, Krisztus Jézus néven nevezi a dolgokat amikor így szól hozzánk:

- „Én pedig azt mondom, hogy ha valaki haragszik atyjafiára, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az atyjafiának: „Ostoba!”⁴, megérdemli, hogy a nagytanács elé kerüljön; aki meg ezt mondja: „Bolond!”⁵, méltó a gýchenna tüzére.”

Lényünk mélyéig meg kellene rettenünk, amikor Urunknak ezt a tanítását halljuk, és pedig azért, mert ezt nem másvalakiről mondja az Úr, hanem rólunk, akik hallgatjuk Őt. Az egyetlen helyes magatartás most az, amit a tanítványok is mélyen megszorodva gyakoroltak, amikor így szóltak:

- Én vagyok-e az, Uram? (Máté 26:22)

Az igazságot hazugsággá, az igazat gonosszá átváltoztató gyűlölet hatalma akarataink ellenére is bemocskol bennünket, hogy az ölés felelősségét, mintegy gyilkos hálót reánk is kiterjessze. Mit tegyünk hát, hogy ez a gyilkos háló ne keríthessen a hatalmába? Urunk Jézus erre ezt válaszolja:

- Azért, ha a te ajándékoszt az oltárra viszed és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened: Hagyd ott az oltár előtt a te ajándékoszt, és menj el, előbb békéld meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel a te ajándékoszt. Légy jóakarója a te ellenségednek hamar, amíg az úton vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessen téged. Bizony mondom neked: ki nem jössz onnét, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig. Máté 5:23-26.

A tanítás szerint az oltár az a hely, ahol Isten az áldozónak eszébe juttatja a reá neheztelő felebarátját, testvérét. Legyen panasza jogos vagy jogtalan, nem lehet azt orvosolni és jóvá tenni Istennek bemutatott áldozattal, bolondok módján⁶ szétszított adományokkal, hanem csak a személyes kibéküléssel. Urunk ezzel azt is tanítja, hogy nagyon sok olyan Istenért hozott áldozat, vagyis szolgálat történik, hogy ugyanakkor az így tevékenykedők ellen panaszos tömegek sorakoznak fel. Önmaguk jóságával eltelve tehát buzgón hoznak áldozatokat úgymond Istennek, de azzal mit sem törődnek, hogy a teljesítményük és hírnevük növeléséért a saját testvéreik ellen súlyosan vétkeznek, így panaszhegyeket emelnek köztük és Isten közé.

³ „**Démonizálás**” – mások (személy vagy csoport) „morális veszélyként” való beállítása. Ez gyakran jár együtt a bűnbakkereséssel, azzal, hogy másokat hibáztatunk a saját problémáink miatt.

⁴ **ῥακά** (raka) szitokszó, kb. szemét, ütődött, hülye

⁵ **μωρός, ἄ, ὄν** (mórosz a on) 1) bolond, ostoba, esztelen 2) buta, bamba, bárgyú

⁶ Őrizd meg lábaidat, mikor az Istennek házához mégy, mert hallgatás végett közeledned jobb, hogynem a bolondok módja szerint áldozatot adni; mert ezek nem tudják, hogy gonoszt cselekesznek. Préd 5:1.

Urunk Jézus mindezt feltárva azt tanítja, hogy Isten a panaszhegyek miatt nem látja az érte hozott áldozatot, a nevében végzett szolgálatot, ezért ebből az istentiszteletből nem származhat áldás, hanem csak ítélet, kivéve, ha testvér és testvér között megtörténik a kiengesztelődés.

Nincs életbevágóbb feladat a testvéreinkkel való megbékélésnél. A megbékélésnek ez a szolgálata⁷ több minden Istenért hozott áldozatnál, mert minden más szolgálat csak ezután következhet.

Az Ószövetségben a testvérrel való megbékélésnek legszemléletesebb története az Ézsau és Jákób kibékülésének története. Az Úr Kánaán földjét ígerte örökségül Ábrahámnak, a fiának Izsáknak és a szövetség áldásából részesült unokájának, Jákóbnak is. Jákób, bátyja Ézsau ellen elkövetett csalásai miatt huszonegy éven át idegen földön kellett élnie, amikor az Úr hazarendelte őt az ígéret földjére. A történet szerint nem tehette be lábát a szent földre és nem telepedhetett le ott, míg előbb ki nem békül a bátyjával. Viszont Szentlélek azt is feltárja, hogy Jákób nem békülhet meg addig a testvérel, ameddig ő maga előtte egy teljesen más emberré nem lesz. Már minden engesztelésre szánt ajándékát, családját és legföltettebb szeretteit is elengedte maga előtt, amikor az Úr angyala eljött hozzá és Jákób hajnalhasadtáig tusakodott az Úr angyalával. Napkeltekor az angyal kimozdította Jákób csípőjének forgócsontját, hogy kiszabaduljon Jákób szorításából, de Jákób nagy fájdalmai ellenére sem bocsátotta el őt, hanem azt mondta:

- „Nem bocsátlak el, míg meg nem áldasz engem. Ekkor ezt kérdezte tőle az angyal:
- Mi a neved? Ő így felelt:
- Jákób. Erre ezt válaszolta:
- Nem Jákóbnak hívnak ezután, hanem Izraelnek, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. Jákób is kérte őt:
- Mondd meg, kérlek, a nevedet! Ő viszont ezt felelte:
- Ugyan miért kérded a nevemet? És ott megáldotta őt.

Jákób pedig Penúélnak nevezte azt a helyet, ezt mondván: láttam Istent színről színre, és megszabadult a lelkem.” 1Mózes 32: 27-30.

Azon a napon tehát, amikor Jákób kibékült a testvérel egy teljesen más ember volt, egy támaszra szorult, bicegő ember, aki áldott és aki többé már nem képes bántani az ő felebarátját, mint ahogy előtte sem Istennel, sem emberrel nem törődve gátlástalanul készen volt mindent elkövetni a maga érvényesüléséért.

Olyan jó volna, ha Szentlélek által a megbékélés szolgálatában állnánk, ha Isten előtt a szerinte való megbékélésért tusakodnánk, ahogyan ezt Urunk Jézus tette és teszi most is értünk. Ő a végsőkéig elment, hogy kibékítsen Istennel, önmagával és önmagunkkal. Kérdés, hogyan kövessük Őt ebben? Hogy igazán békességünk legyen, nagyon sok embernek kellene megbékélnie Istennel, majd pedig egymással és nem utoljára saját magával is!

Jézus egy másik szent törekvést is élénk tár, azt, tudni illik, hogy legyünk ellenségeinknek látott testvéreinknek a jóakarói, ameddig a közös úton vagyunk. A farizeusok és vámszedők igazságát túlszárnyalva kell akarnunk ezt a javukat és javunkat szolgáló jót. Hogyan tegyük tehát?

Jákób megbékélt Ézsauval mielőtt letelepedett Kánaán földjén. Az *ígéret szent földjére*, a Jézus szavaival élve a *mennyek országába*, ő csak Izraelként telepedhetett le! Emlékezzünk csak, mit is mondott Jézus?

⁷ Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek ígését. Krisztusért járván tehát követségben, mintha Isten kérne mi általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel. 2Kor 5:19-20.

- „Mert mondom nektek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.” Máté 5:20. „Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” Máté 7:21. „Az pedig az Atyának akarata, aki elküldött engem, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon.” Ján 6:39-40.

Mivel az igazi megbékélés csak a váltságban történhet, részesülnünk kell Krisztus Urunk váltságának minden áldásából; röviden újjászületett⁸ Krisztusi emberekké kell válnunk, olyanná kell lennünk amilyen Urunk Jézus. Bárcsak felemelne magához az Úr, hogy gyarló Jákobokból az Isten támaszára szorult Izraelje legyünk. Ámen.

Áldás: Legyetek azért tökéletesek, amint a ti mennyei Atyátok tökéletes! Máté 5: 48.

⁸ Az ő akarata szült minket az igazságnak ígéje által, hogy az ő teremtményeinek valami zsengeje legyünk. Jak 1:18; Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondtam neked: Szükség nektek újonnan születetek. A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született. Ján 3:6 -8; Azaz, nem a testnek fiai az Isten fiai; hanem az ígéret fiait tekinti magul. Róm 9:8; Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Gal 3:26. Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai. Róm 8:14.